

ČESKÝ SVĚT
SVĚTLÉ PAMÁTCE MINISTRA
D^{ra} ALOISE RAŠÍNA.

ŠOLC A ŠIMÁČEK,
nakladatelská společnost s ručením obmezeným v Praze II., Jerusalemská 11.

Cena 4 Kč.

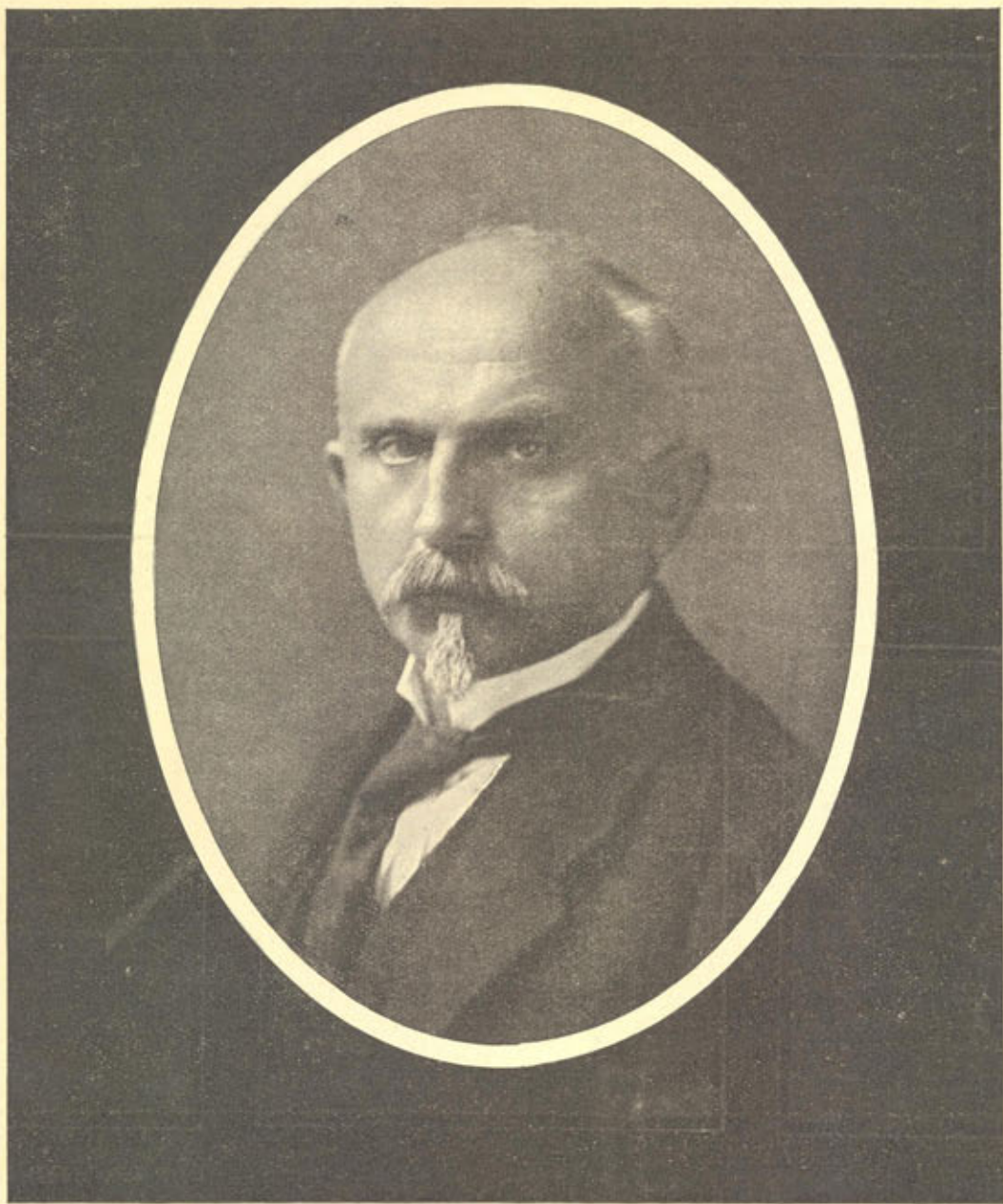
Knihovna MF

4201339782

ODBORNÁ KNIHOVNA MF

sign. 27 371

Ministr financí dr. ALOIS RAŠÍN,

vynikající český politik, člen „Dětky“, vzácný náš organisátor a činitel národohospodářský, dotrpěl 57letý v Podolském sanatoriu v neděli 18. února 1923, podlehnuv po šestinedělní bolestné strážní zákeřnému útoku mladého fanatického zločince.

V ministru Rašínovi ztratila naše mladá republika jednu z nejbezpečnějších podpor hmotných i mravních v době kritické, kdy dochází své pevnější konsolidace. Ztratila muže nesmírné energie a pracovní zdatnosti, sebevlády a krajní důslednosti, jaká je nutna všem stratégům velkého slohu. Ztratila jednoho z nejobětavějších pracovníků pro zdar a zdraví národa, do jehož služeb se nebožtík postavil se vši železnou oddaností a věrnou láskou, která prýští i z jeho posledních slov, z jeho politického odkazu.

Foto J. F. Langhans, Praha.

Rodný dům Rašínův v Nechanicích u Králové Hradce.

Dr. Alois Rašín jako abiturient na gymnasiu v Hradci Králové.

Dr. A. Rašín se svou chotí přímo po svatbě roku 1899.

Dr. Rašín z r. 1894, kdy byl jako vůdce Omladiny odsouzen k žaláři na Borech.

Dr. Rašín vojákoval r. 1897 a také zde si musil své doby vypít kalich hořkosti až do poslední kapky. Po procesu s Omladinou byl odsouzen kromě těžkého žaláře na Borech také ke ztrátě doktorátu a musil narukovati na cvičení do Terezína. Jako četař byl zde degradován, načež jej oblékli do nejhoršího šatu, který mohli sehnati v celé zásobárně kasárnů, takže paráda, kterou v těch

Dr. Alois Rašín jako četař před svou degradací.

dobách mladý dr. Rašín dělal rakouské armádě, nebyla veliká. Cítil to kde kdo — v první řadě ovšem dr. Rašín sám, který se arci za svůj vojenský zevnějšek nechtěl stydět. Ba naopak, dal se fotografovati a tak nám zachoval pěkný obrázek z dob, kdy vojenští rakouští páni za „národní přečiny“ dovedli trestati všemi možnými způsoby — třeba i odpíráním aspoň té nejobstojnější uniformy.

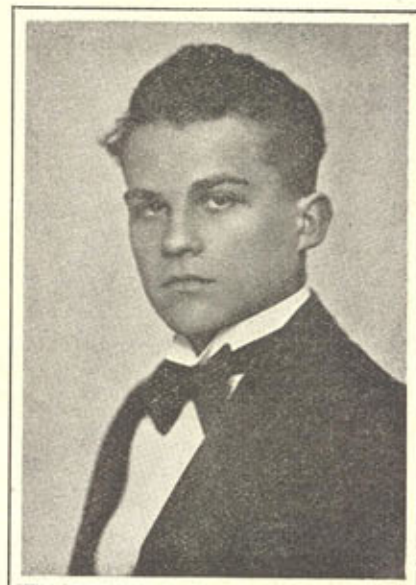
Z RODINNÉHO ŽIVOTA RAŠÍNOVA.

JUC. Ladislav Rašín.

Slečna Ludmila Rašínová.

JUC. Miroslav Rašín.

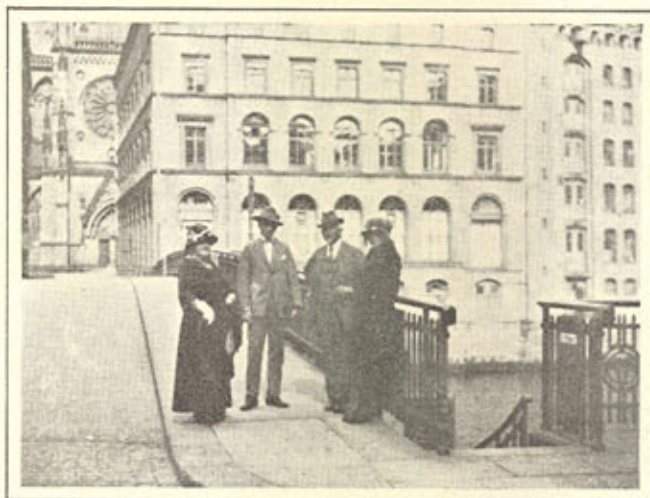

Chof dra Al. Rašina paní Karla Rašínová, roz. Jánská ze Smíchova. — Dceruška dra Rašina Ludmila.

ČESKÝ SVĚT
Z DROBNÝCH VÝLETŮ A RADOSTÍ RAŠÍNOVÝCH.

Z výletu do Vysokého n. Jizerou.

V Hamburku v září 1921.

Loňského roku 1922 podnikl dr. Rašín se svou rodinou kratší výlet na evropský jih, aby se několikadenním klidem pod modrým nebem naší francouzské Riviéry zotavil po neúporné práci politické a národní. Již tenkrát jsme přinesli několik pěkných obrázků zejména z Nizzy, kde Rašínova rodina ztrávila řadu milých okamžiků v rodinném zátiší spisovatele Jana Patrného, v jeho vile »Praha« a odkud podnikala výlety do širého okolí, na Korsiku, na moře a daleko do okolních romantických hor. Výlet na francouzský jihovýchod byl posledním

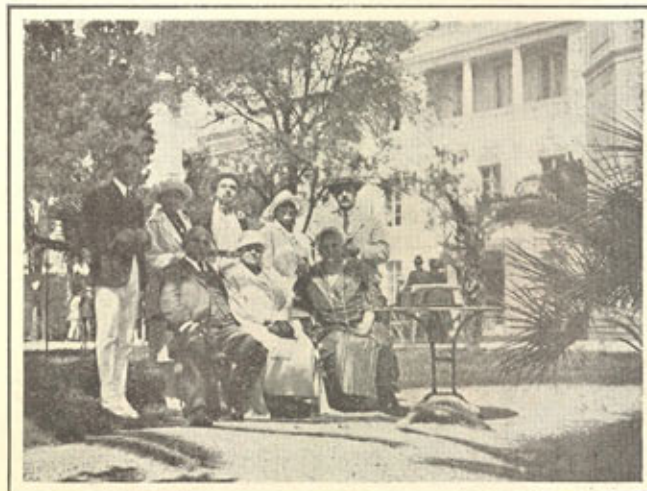

Porte fino v dubnu 1922.

větším výletem našeho nezapomenutelného nebožtíka a rád si naň vzpomínal ještě v nemoci. Tenkrát byli hosty Patrného ještě i někteří cizí a naši spisovatelé, hlavně však Ivo conte Vojnovič, náš milý častý host pražský, autor Dubrovnické trilogie, každoroční host Riviéry a čarokrásné Nizzy především. Obrázek přítomný je zachycen z této poslední větší cesty Rašínovy na slunný francouzský jih a vedle dra Rašína představuje nám i pí. min Bechyňovou, ministra Beneše s chotí, slečnu a paní Rašínovou a min. Bechyňni.

Z potulek Janovem v dubnu 1922.

V hotelu »Polonia« v Nizze koncem dubna 1922.

ČESKÝ SVĚT

Z DROBNÝCH VÝLETŮ A RADOSTÍ RAŠÍNOVÝCH.

Rodina dr. Aloise Rašina podnikla před válkou výlet do Písku, odkudž je pořízen tento obrázek.

Z výletu do Tater r. 1910.

Ze schůzek »Maffie« v okolí Prahy: Dr. Kramář, dr Rašín a býv. redaktor N. Listů Fr. Sís na jaře 1918.

Z POSLEDNÍHO VÝLETU MINISTROVA DO KRKONOŠ.

Dr. Třebický, dr. Preiss, ministr Rašín a jeho syn Mirko před »Adolfkou« ve Špindlově mlýně.

Ministrova přátelská společnost, choť, dceruška a syn na »Adolfce«.

Paní ministrová s dceruškou Lidou na balkoně »Grandhotelu« ve Špindlově mlýně.

Ministr Rašín s přáteli dr. Preissem a Třebickým na »partii«.

Dr. Rašín před odjezdem se svou chotí, dceruškou a synem Miroslavem.

Jeden jediný hlas šel národem při poslední nešťastné tragedii: že vedle nezištné a nejvyšší odané národní lásky, která vždycky zářila v prsou našeho nešťastného ministra financí, byla jeho největší ozdobou a přímo obdivem zrovna neuvěřitelná pracovní vytrvalost a železná zdatnost, s jakou si zvykl vykonávat všechny své povinnosti. Dr. Rašín nebyl již z našich nejmladších státníků, ale pokud se týče pracovní odevzdanosti, s jakou se postavil do služeb národa jako jeho ministr financí, nenašel k sobě pracovníka rovného. Po jeho boku se

velmi těžko pracovalo i lidem docela mladým a rovněž nadšeným pro práci. Bylo v jeho zjevu a chuti pracovní cosi nadlidsky úžasného, nezadržitelného, co jej stále pudilo k živelným projevům pracovitosti. Dr. Rašín v jistých obdobích neznal odpočinku a těm, kteří musili pracovat po jeho boku, bylo napínati často poslední síly, aby jej mohli v práci dohánět. Bylo v pracovní zdatnosti Rašínově cosi živelného a nadosobního, co jej pudilo k výši a proto snad také přes všechna utrpení a pronásledování výsledky jeho života byly tak úžasně velké.

Dr. Rašín ve své pracovně.

První řada stojící:
Ant. Hajn, Alb. Dutka,
J. V. Klofáč, K. St. Sokol,
V. Hrbek.

Sedící:
Bohd. Dobiáš, J. Škába,
J. Grosman, JUDr. Al.
Rašín, Ant. Čížek, Jan
Třebický.

Skupina politických
a národních spolu-
pracovníků Raší-

nových z dob jeho
prvních rozletů
(9. října roku 1891).

Z posledního výletu liter.-stud. spolku »Slavia« do Prachovských skal před rozpuštěním.

ČESKÝ SVĚT

Z POLITICKÝCH OSUDŮ RAŠÍNOVÝCH.

Ve vídeňské »Bastille« chvílka »na vzduchu«.

Grundbuch Nr. 1228

K. K. Hünnerstorf: Anstalt
in
Pilsen

Pro Pilsen am 5. August 1894
Herr **RAŠIN** Alois

Verbrechen: Diebstahl
Strafmaß: 2 Jahre

Verbrechen	Strafmaß		Erfüllung	
	Jahre	Monate	Tag	Jahr
Diebstahl	2	-	5. 1894	5. 1895

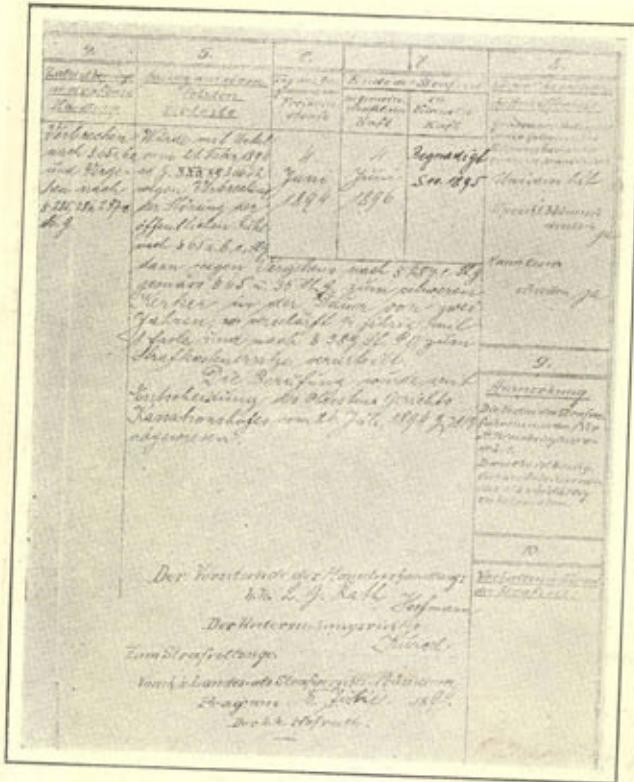
Von der Strafanstalt verurteilt: a) im Einzelhaft; b) im Gemeinschaftsgefängnis.

Strafvollzug: 5. Dezember 1894 befristet 12. März 1895

Eintrittsdatum: 5. Dezember 1894
Abgangdatum: 5. Dezember 1894 befristet 12. März 1895

Titulní stránka listiny, která »úředně« doprovázela dra Rašína v červenci r. 1894 do jeho cely v borské trestnici u Plzně.

Z POLITICKÝCH OSUDŮ RAŠÍNOVÝCH.

— Po konfiskaci druhé opravené vydání. —

Epištoly pro lid.

Vydává a pořádá vydavatelstvo „Časopisu českého studentstva“,
Epištola 1.

České státní právo.

NAPISAL

JUDr. AL. RAŠÍN.

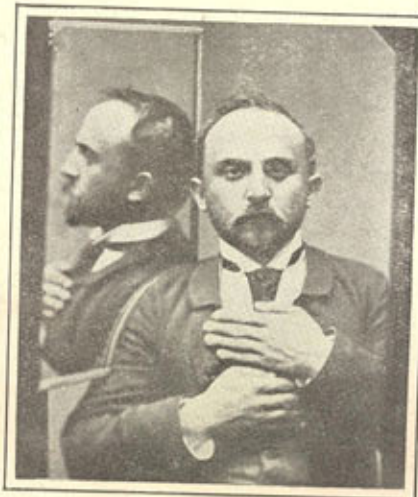
V PRAZE 1891.

Nákladem vydavatelstva „Časopisu českého studentstva“.

— Cena 5 kr. —

K Rašínovu procesu omladinářskému.

Z prvních spisků Rašínových.

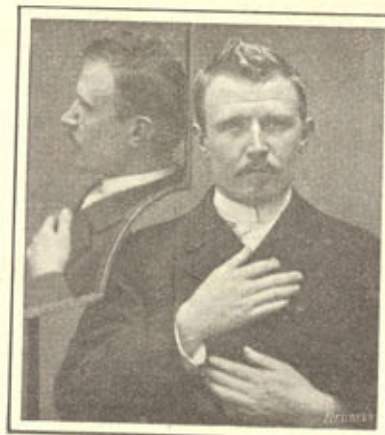

Dr. Alois Rašín
jako »trestanec« v procesu Omladiny

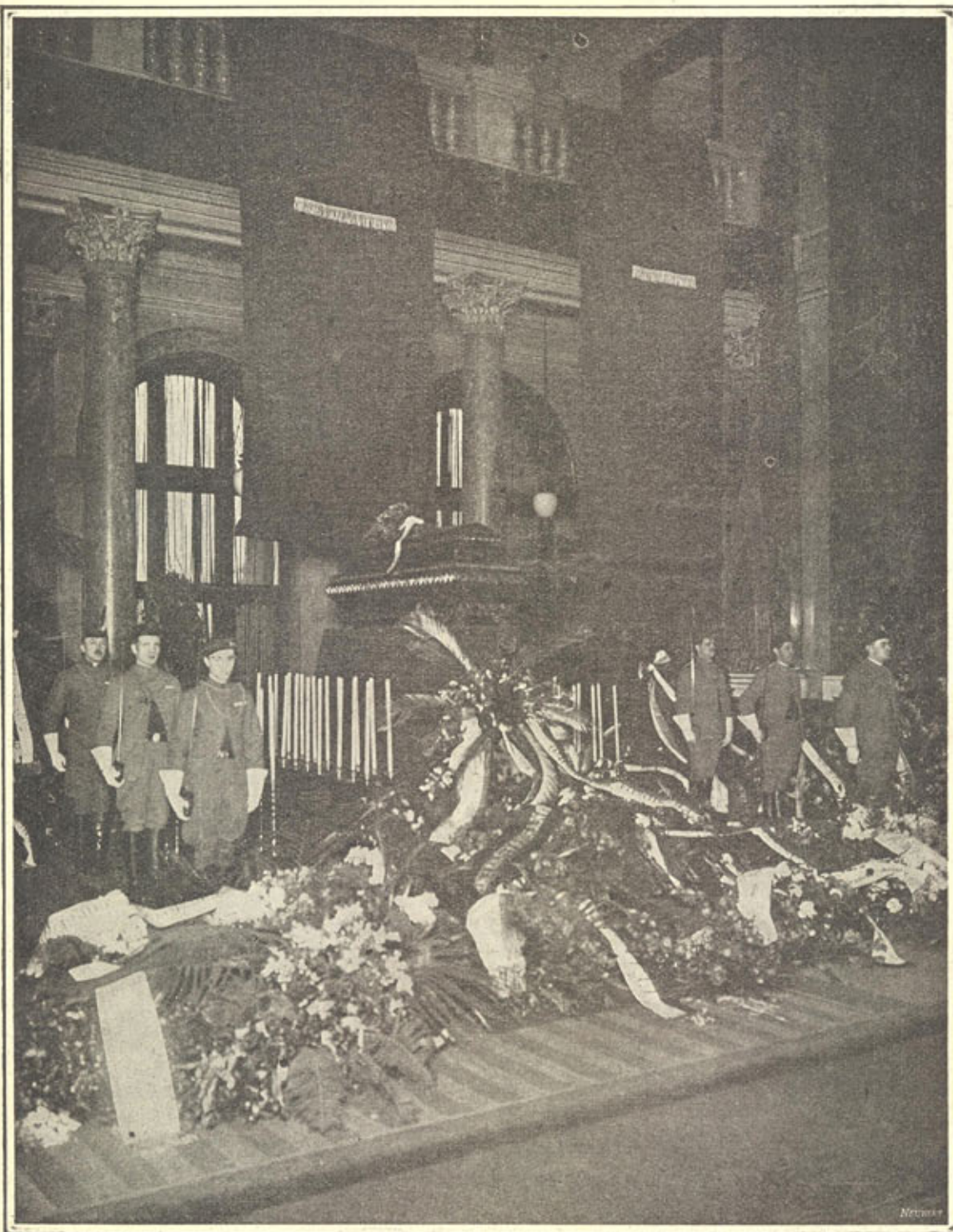
Dr. Antonín Hajn,
redaktor a vydavatel »Neodvislosti«
dnešní náš senátor, jeden z nejvěr-
nějších Rašínových přátel z dob
Omladiny

K. S. Sokol,
spoluredaktor »Neodvislosti« a vy-
davatel vzdělávací bibliotéky. Rašín-
ův spolutrpiteľ v procesu
Omladiny.

Josef Škába,
redaktor »Nových Proudů«.

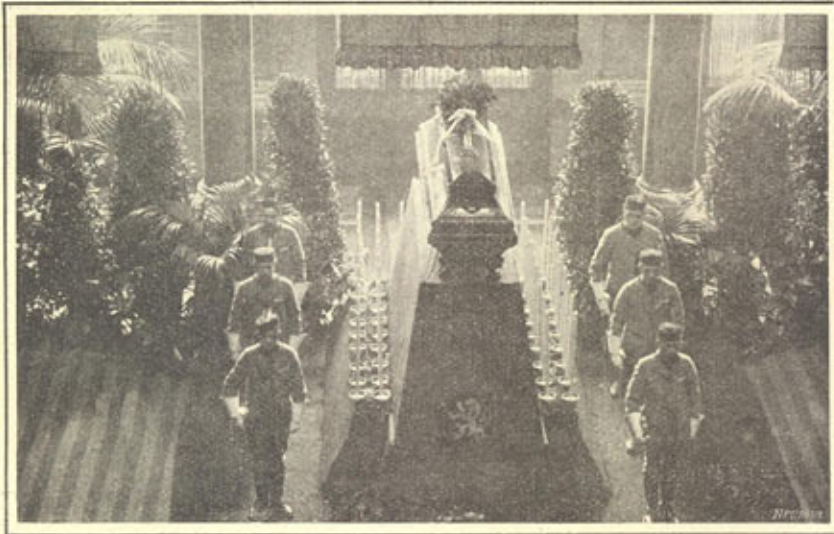
jeden z mnoha odsouzených
v omladinářském procesu.

Katafalk s Rašínovou rakví v Pantheonu
Národního Musea.

Foto Brunner Dvořák.

ČESKÝ SVĚT
POSLEDNÍ CESTA MINISTRA RAŠÍNA PRAHOU.

Katafalk v Pantheonu
Zemského Musea.

Foto Vojta.

Vynesení rakve z budovy musejní.

Foto Posselt.

Pan prezident republiky
přijíždí k Museu
na smuteční obřad.

Foto Vojta.

POSLEDNÍ CESTA MINISTRA RAŠÍNA PRAHOU.

Soudruhové z »Omladiny«
v průvodu.

Foto Tiskový odbor praes. mín. rady.

Členové »Omladiny« v průvodu.

Foto Tiskový odbor praes. mín. rady.

Cech pražských komi-
níků v průvodu.

Foto Brunner Dvořák.

ČESKÝ SVĚT
POSLEDNÍ CESTA MINISTRA RAŠÍNA PRAHOU.

Předsednictvo a prapory České Obce Sokolské v průvodu.

Foto Brunner Dvořák.

Čelo průvodu Národní demokracie.

Foto Brunner Dvořák.

JUDr. Kramář a činovníci Národní demokracie.

Foto Brunner Dvořák

ČESKÝ SVĚT

POSLEDNÍ CESTA MINISTRA RAŠÍNA PRAHOU.

Dr. Kramář, Dr. Franta a řed. Alois Kučera vycházejí z Musea.

Foto Brunner Dvořák.

Ministerstvo a zástupce p. presidenta Dr. Šámal v průvodu.

Foto Brunner Dvořák.

Předsednictvo Senátu a Národního shromáždění.

Foto Brunner Dvořák.

ČESKÝ SVĚT
POSLEDNÍ CESTA MINISTRA RAŠÍNA PRAHOU.

Diplomatické zástupce
cizích mocností v
průvodu.

Foto Posselt.

Zlatý věnec páně prezidentův.

Foto Brunner Dvořák.

Skupina věnců v průvodu.

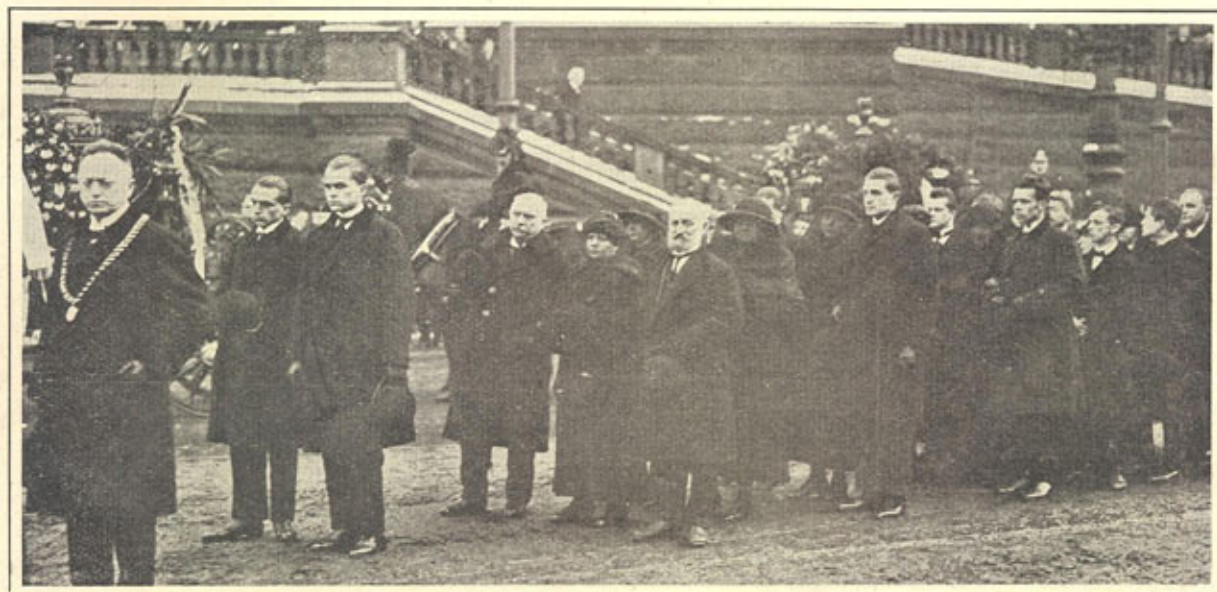

Foto Brunner Dvořák.

ČESKÝ SVĚT
POSLEDNÍ CESTA MINISTRA RAŠÍNA PRAHOU.

Rakev míjí pomník sv.
Václava na Václavském
náměstí

Skupina za rakví: děkan filoz. fakulty Karlovy university prof dr. Heilmann-Otavský a členové Rašínovy rodiny.

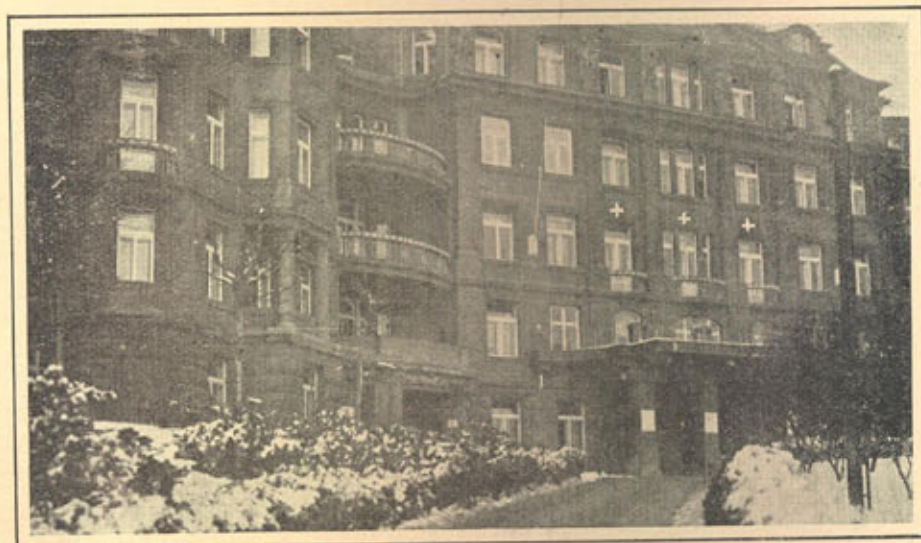

Poblíže ministrova bytu
v Žitné ulici.

Foto Brunner Dvořák.

Pohřební průvod zahýbá na Václavském náměstí kolem sochy sv. Václava.

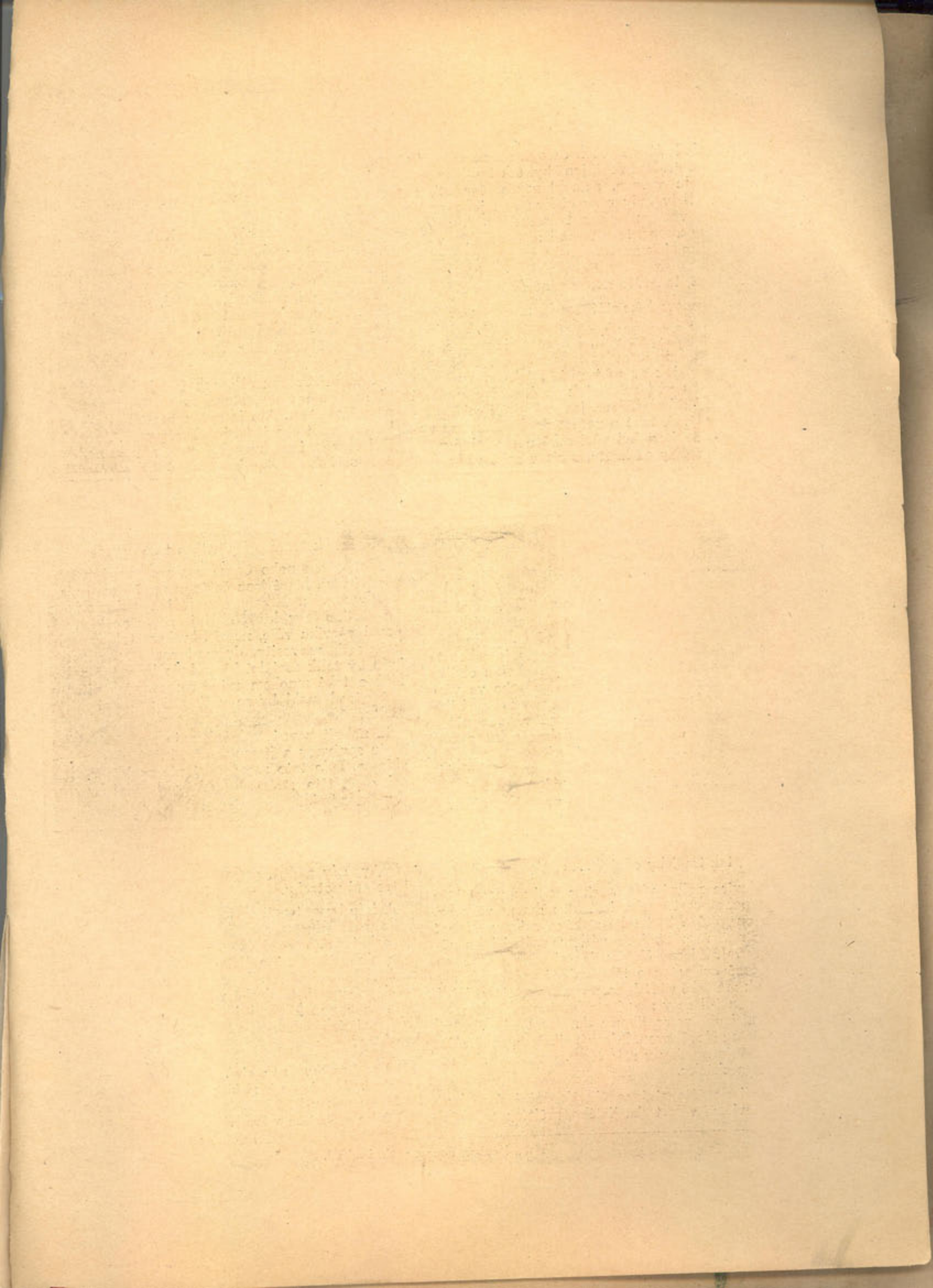

Pravé křídlo Podolského sanatoria, kde jsou třemi křížky označena okna, za nimiž dr. Rašín skonal.

Pohřební průvod s děkanem právnické fakulty prof. dr. Hermannem-Otavským a s rodinou za rakví míjí dům dr. Rašína v Žitné ulici, kde byl před šesti týdny spáchán atentát.

Obrazy ve velkém formátu vydala podle vlastních fotografií neotypický Čes. graf. spol. Unie po Kč 15.—.

NÁRODNÍ DEMOKRACIE v čísle ze dne 27. února 1923 přinesla ve feuilletonu tuto zajímavou stať, kterou doporučujeme každému čtenáři tohoto památníku:

Kdo sledoval ve všech časopisech nekrology o zemřelém dr. Rašínovi, jenž byl tak tragicky svému národu vyrván, nemohl nepřehlédnouti, že všechny listy byly plny obdivu nad jeho přímo železnou vůlí, energií a tvůrčí silou. A zajisté mnohému a mnohému čtenáři namanula se v duchu otázka, jak medle dosáhl tento, svým národem tak milovaný, vážený, obdivovaný a oceňovaný muž, takovéto neobyčejné duševní síly.

I o francouzském státníku Clemenceau-ovi psaly před časem listy, že vyniká nadobyčejnou energií a železnou vůlí, jsa zván, jak víme, pro tyto vlastnosti, »starým tygrem«. Ale také se o něm psalo, jak on už v mládí, tak i v mužných letech svou vůlí cvičil, jak se dovedl přemáhati a jak znal sebeovládání, jsa vždy vůči sobě přísný a tvrdý. A také o našem dr. Rašínovi se vypravuje, že i on byl vůči sobě neobyčejně přísný, ba mnohdy až krutý, maje v sobě vždy cosi puritánského.

A v těchto vlastnostech lze hledati onu sílu, která ovládá druhé a naše okolí: jen naprosté ovládnutí sama sebe činí člověka schopným, aby ovládl i druhé a své okolí.

Chce-li stavitel podniknouti nějakou stavbu, musí se nejdříve naučiti umění stavitelskému: on musí znáti věc technicky i prakticky. Také kdo chce ovládati jiné, musí se nejdříve naučiti umění ovládati sama sebe, a to ve všem. To je jádro pevné, železné a dokonalé vůle; to je jádro tajemství velkých, světem a svým okolím obdivovaných mužů. Jen ten, kdo sám sebe ve všem vždy dovede ovládnouti, je s to, aby ovládl i jiné, aby prospěl lidstvu. Jen pevná vůle, s níž se snoubí nezištnost, láska k dobru a ku pravdě prospívá lidstvu; takováto vůle jednotlivcova přináší blaho a pokrok národům. Důkazy toho vidíme v historii; zřejmé důkazy vidíme také u obou vpředu zmíněných mužů: oba prospěli svým národům velice. Žel, že náš dr. Rašín, který tak svůj národ vroucně miloval, chtěje mu prokázati v budoucnu ještě tolik služeb, musil tak záhy, tak bolestně, tak tragicky odejítí . . .

Mluvice o silné vůli, musíme mít na paměti, že tato pohotovost ducha jest už někomu vrozena. Ale ona může býti také získána cvikem. Neboť třeba mít na zřeteli, že vůli lze cvičiti jako nějaký sval. Zdravý člověk, jsa si vědom toho, co znamená cvičení pro tělo, zajisté cvičí rád; ale člověk má také věděti, co pro něho značí, cvičiti ducha, učiti se v různém sebezáporu. Takováto cvičení jsou gymnastikou vůle. A vůle je vlastní podstatou člověkovou. Zdravá, silná, železná vůle přeměňuje pustiny v ráj; železná vůle neleká se žádné překážky.

Má-li po této stránce člověk dojítí úspěchu, je ke cvičení vůle třeba jistého, určitého a dobře

promyšleného plánu. A podobný plán u nás nyní máme. Vyšlat nyní kniha svého druhu ojedinelá:*) návod, jak lze vůli vycvičiti až k metě nejvyšší.

Kdo toto dílo správně, poctivě a svědomitě procvičí, stane se od základu jiným. Člověk, prostudovavši poctivě toto dílo, osvojí si: vždy a všude železný klid, chladnokrevnost, vytrvalost, rozhodnost, pílí, svědomitou práci, pravdomluvnost, šetrnost, dobrou paměť; on se také naučí přemáhati pokušení a zapuzovati už předem zlé a škodlivé myšlenky. Zkrátka: člověk se stává karaktermem.

Kdo má dobrou vůli, neboť té je ke každé práci nezbytně třeba, stane se ve 20 týdnech jiným člověkem. Ale je nutno poznamenati, že je ke cvičení třeba jistého sebezáporu. Ale zač by stál člověk, jenž by nebyl s to, aby se nedovedl přemoci? A právě sebezemáhání dává člověkoví právě vnitřní hodnoty a duševního vzletu. I tělesná cvičení vyžadují jistého sebenásilí. Nikdo bez práce nejídá koláče, praví naše staré přísloví. Kdo chce dojítí pevné vůle, bohatství ducha, musí k tomu přispívati, o tom pracovati.

Mnoho a mnoho času se marně vyplývá na všední věci, které jsou často pro náš denní život bez významu. Kdyby člověk jen polovinu, ba jen třetinu času, který obětuje zbytečným, věnoval výcviku vůle, neměli bychom tolik nespokojenosti, nervosity, duševní rozháranosti; nebylo by tolik sociální bíd; bylo by méně zahalečů a také mnohem méně rozervaných niter a náš národ mohl by se vyšinouti na prvé místo v Evropě.

K nabytí pevné vůle ukazuje zmíněné dílko cestu správnou a jistou, cestu, která nikoho nezklame. Dílo toto nemá také nic společného se spisy po této stránce mnohdy dryáčnickky vyčvalovanými.

Po svědomitém procvičení pozná čtenář, že nebyl zklamán, neboť dojde toho, po čem snad dosud marně byl toužil: klidu, duševní rovnováhy, odvahy, síly a duševního vzletu, o němž neměl dříve ani potuchy.

A kdo by netoužil dnes, v tomto chaosu hrubého materialismu, rozháranosti niter, všeobecné nespokojenosti, po klidu a železné vůli, která tyto slabosti úplně a jistě vyhladí? A kdo by nechtěl býti silným, silným vůlí, aby mohl prospěti své vlasti, té drahé vlasti, která potřebuje dnes více než kdykoli jindy, opravdu dobrých lidí, majících železnou vůli a pevný, ušlechtilý charakter?

Václav Pardubský.

*) Uve Jens Kruse: Co chci, to zmožu! Škola vůle a osobnosti. Autorisovaný překlad Václava Dufka. Cena Kč 30.—; poštou Kč 31.50, doporučeně Kč 33.50. Náklad Šolce a Šimáčka v Praze. Ve všech knihkupectvích.